

Myšlení chudoby, nebo hojnosti

Jak člověk v duchu uvažuje, takový opravdu je. (Př 23,7)

Hlavním poselstvím chudoby je *trvalý nedostatek*. Člověk, který mu dlouho naslouchá, je přesvědčen, že nikdy nebude mít dost, protože toho není hoden. Duch chudoby útočí na jeho identitu, vědomí vlastní hodnoty a životní poslání. Víra v nedostatek je zdrojem nejrůznějších praktických projevů ducha chudoby, kterými jsou například:

- Duch chudoby působí strach a úzkost: Pokud žijeme od výplaty k výplatě, stále nad námi visí černý mrak „nepředvídaných výdajů“. I když nakonec získáme příjem zajišťující pohodlný život, stejně se neustále strachujeme, co se stane, když o něj přijdeme.
- Duch chudoby hromadí nepotřebné věci, považuje harampádí za bohatství: Schraňujeme třeba plastové kelímky z bufetu nebo plníme garáž rozbitými věcmi.
- Duch chudoby v nás vytváří dojem, že jsme *hříčkou osudu*: Místo úsilí a zápasu se raději stáhneme. Netroufáme si snít o budoucnosti, protože se necítíme schopni změnit běh věcí. Zvolíme cestu nejmenšího odporu a hledáme výmluvy. Neustále se považujeme za oběť.
- Duch chudoby vyhledává chvilkové uspokojení: Impulzivně utrácíme velké peněžní částky za bezcenné tretky namísto promyšlených nákupů kvalitního zboží či moudrých investic.
- Duch chudoby člověka žene: Máme pocit, že nás pronásledují problémy, zatímco peníze se nám vždy hned rozkutálí.
- Duch chudoby nás drží v otroctví: Nemáme-li své finance pod kontrolou, cítíme se jako v pasti.
- Duch chudoby člověka odděluje od druhých: Máme dojem, že nás druzí namísto patřičné úcty přehlížejí, ignorují a neberou vážně naše názory.
- Duch chudoby dusí štědrost: Možná bychom rádi dávali, máme však dojem, že si to nemůžeme dovolit.
- A nakonec, duch chudoby se usilovně snaží o to, aby se v našem životě nic nezměnilo. Pod jeho vlivem usilujeme o totéž i pro ostatní: Když má někdo finanční průlom, duch chudoby v nás doufá, že stejně nakonec o všechno přijde. Škodolibě se radujeme, když někdo, kdo zbohatnul, špatně skončí.

Obnovíme-li své myšlení pravdou o Božím dostatku, bude naše duše žít v hojnosti, což nás osvobodí od působení ducha chudoby. V důsledku záměny mentality zakusíme velkou životní proměnu v následujících oblastech:

- Zatímco duch chudoby působí strach, prospívající duše se nebojí: Už nás nebude ovládat strach z možné katastrofy. Budeme jednoduše věřit, že Bůh je vždy věrný. Když nám pak ve své věrnosti svěří více, budeme si jisti, že nám dá i schopnost dobře spravovat to, co nám svěřil.
- Tam, kde duch chudoby pouze hromadí věci, uzdravená duše je ochraňuje, udržuje a využívá: Naučíme se tvořivě využívat věci vícekrát a novými způsoby s nimi hospodařit.
- Duch chudoby nás chce přesvědčit o tom, že ať děláme, co děláme, jsme jen „hříčkou osudu“. Duše, žijící v hojnosti si je naopak vědoma svého povolání „být požehnáním“:

Staneme se vizionáři, kteří do maxima využijí všechny své schopnosti a talenty k tomu, aby změnilí svět k lepšímu. Bez problému přineseme v životě i oběti, které to bude vyžadovat.

- Duch chudoby obvykle vyhledává okamžité uspokojení, uzdravená duše nás však uschopní k disciplíně zaměřené k naplnění našich cílů a vizí: Známe-li Boží plán pro svůj život, není pak těžké řídit se v životě prioritami, které vedou k jeho naplnění.
- Duch chudoby nás stále někam žene, prospívající duše je spokojená. Když nadšeně uskutečňuje Boží vize, vychází přitom z pozice odpočinutí a vděčnosti: Zdrojem našeho štěstí není to, čeho dosáhneme, ale život v Boží přítomnosti. Uzdravená duše prožívá Boží náklonnost v jistotě, že on naplňuje každou potřebu podle svého bohatství v slávě (viz Fp 4,19).
- Tam, kde duch chudoby působí nejistotu, má uzdravená duše jistotu ničím neomezeného přístupu ke zdrojům Boží moci a moudrosti: Dokonce, i když uděláme chybu, nemusíme ztrácet jistotu, že pokud budeme hledat Boha, pomůže nám se z chyby poučit. Tak porosteme ve schopnosti být dobrými správci svého života a všeho, co nám Bůh dává.
- Duch chudoby je zdrojem pocitů méněcennosti, prospívající duše žije ve zdravém sebevědomí: Začneme žít v jistotě, že Bůh celého vesmíru je s námi. Budeme schopni od něho přijmout slova moudrosti a milosti ve chvíli, kdy bude potřeba pomáhat ostatním.
- Působení ducha chudoby dusí naši štědrost, duše žijící v hojnosti ji uvolňuje. Je schopna radostně rozdávat. Nic ji nemůže více naplnit štěstím, než když požehná někoho dobrými věcmi, které jí Bůh svěřil.
- Duch chudoby se také snaží uchovávat status quo, uzdravená duše se neustále rozvíjí a roste. Vždy hledá nové způsoby, jak povzbudit a obohatit druhé. Prospívající duše se raduje z požehnání druhých.

Když nahradíme myšlení chudoby mentalitou hojnosti, zcela se změní mapa naší reality. Uvidíme nové možnosti, objevíme nové cesty, mosty a horské průsmyky, nová území a nová dobrodružství. Prožijeme nebývalou svobodu a vstoupíme na novou životní cestu.

Modlitby a proklamace

Tyto modlitby a proklamace vytvářejí prostor k tomu, aby nám Duch svatý mohl ukázat lži, kterým možná ještě věříme. Poskytují příležitost k pokání a nové důvěře v pravdu. Jako první předkládám následující modlitbu:

Nebeský Otče, vím, že jsem Tvoje dítě. Potřebuji Tvou milost k tomu, abych odhalil lži, kterým důvěřuji a prosím Tě, abys mi je teď ukázal.

Naslouchejte chvíli tomu, co vám Bůh chce říci. Následující seznam vyjmenovává lži, které můžou určovat vaše myšlení.

Lži týkající se strachu

- Něco špatného se stane, protože se cítím podezřele dobře.
- Kvůli chybám, které jsem v životě udělal, mám strach z budoucnosti.
- Jsou se mnou jen samé problémy, nejsem dost „dobrý“.
- Bojím se selhání.
- Bojím se úspěchu.

Lži týkající se méněcennosti

- Můj názor nic neznamenaá.
- Jsem bezvýznamný.
- Nejsem schopen dobře spravovat peníze.
- Mé chyby mě oslabují.
- Musím vytvářet vnější dojem, aby o mně druzí lidé dobře smýšleli.
- Nezasloužím si lásku, peníze ani zdraví.
- Jsem jenom obyčejný _____ (automechanik, zedník, úředník atd.).
- Vždycky budu ten nejchudší v rodině.
- Nezasloužím si být bohatý, protože jsem nezacházel dobře s penězi.
- Moje přání jsou neuskutečnitelná.
- Jsem hloupý.
- Bůh je moc velký a příliš zaneprázdněný, než aby si mě všímal.
- Moje rodina je pod kletbou.
- Negativní myšlení je součástí mojí osobnosti.
- Bůh není schopen vyřešit všechny moje problémy a plně mě osvobodit.
- Bůh mi kvůli mým chybám nedopřeje úspěch.
- Neudělal jsem dost pro to, abych mohl získat Boží požehnání a přízeň.
- Nějak bych si měl zasloužit právo na úspěch.

Lži týkající se beznaděje

- Nikdy nebudu svobodný od hříchu.
- Nejsem dostatečně tvořivý.
- Moje rodina neočekává, že bych měl kdy v životě úspěch.
- Mým osudem je chudoba.
- Přehlížejí mě kvůli mému věku.
- Vždycky namísto mě vyberou někoho mladšího (nebo naopak staršího, zkušenějšího).
- Přijdu o všechnen majetek a budu závislý na svých dětech.
- Nikdy se mi nic nepodaří.
- Nikdy se nevyhrabu z dluhů.
- Problémy a okolnosti mého života se nikdy nezmění. Jsem chudák!
- Nemám nikoho, komu bych zanechal dědictví, tak co bych se staral.

Lži týkající se peněz

- Bohatí lidé nejsou šťastní.
- Chudý člověk nemůže nikdy zbohatnout.
- Peníze mě odvádějí od Království.
- Bohatství je vždy špatné.
- Peníze mě budou ovládat.

- Nemůžu současně sloužit Pánu a mít peníze.
- Vydělávat peníze stojí moc námahy.
- Pokud bych zbohatl, přestal bych být závislý na Pánu.

Tento seznam jistě není vyčerpávající, může nám však pomoci odhalit něco velice důležitého: Většina těchto lží je spojena s ranami v naší duši, díky kterým důvěřujeme zkreslenému pohledu na *Boží zaopatření a naši Bohem danou identitu*. Obě tyto oblasti jsou jádrem jak poselství chudoby, tak i poselství blahobytu. Buď žijeme jako synové a dcery v přesvědčení, že „všechno je naše“ a že nic není nemožné, nebo ve strachu z nedostatku, vzdálení od Boha a neschopni změnit jak sami sebe, tak své životní okolnosti. Naše myšlení i jednání je vždy řízeno jedním z těchto dvou základních „programů“. (Kromě nich existuje ještě třetí - duch mamonu.)

Program zvaný chudoba mnozí z nás velmi dobře známe. Převzme kontrolu vždy, když přepneme na režim autopilot a necháme se unášet. Chceme-li něco změnit, musíme se rozhodnout násilně zabírat nebeské království a konfrontovat naše myšlení i jednání Boží pravdou o hojnosti. Na kořeny starého naprogramování můžeme začít útočit například modlitbou, jako je tato:

Bože Otče, zjistil jsem, že tyto lži jsou ničivou silou v mém životě. Víím, že jsem se jim nenaučil od Tebe, ale od lidí a ze životních zkušeností.

Odpouštím teď všem těmto lidem. Odpouštím _____ (očekávejte na Boha a vyjmenujte na tomto místě osoby, které vám ukáže) a vydávám je všechny do tvé ruky.

Prosím Tě, Otče, abys odsekal kořeny těchto lží a přerušil jejich působení v mém životě i v minulosti a budoucnosti mé rodiny.

Také Tě prosím, Otče, abys nahradil každou tuto lež biblickou pravdou. Naplň mé srdce svým slovem. Zúrodni půdu mého srdce a požehnej mou budoucnost, aby moje duše byla uzdravena a prospívala. Požehnej celou moji rodinu i potomstvo překypujícím životem. Amen.

Nyní si můžete jako prorocké jednání vzít dva listy papíru. Na jeden napište všechny lži, které vám Duch svatý odhalil, na druhý všechny pravdy, které vám Bůh ukázal. Nad každou ze zapsaných lží se můžete modlit následující modlitbu:

Ve víře v Ježíše Krista se teď odděluji od kořene lži _____. (Opakujte tuto modlitbu jednotlivě pro každou lež, kterou vám Bůh ukázal, dokud neprojdete celý seznam.)

Až skončíte, zničte první list papíru a vyznejte nad sebou: „Moje duše je uzdravena a bude prospívat.“ Druhý list papíru si dejte na nějaké dostupné místo a přidávejte k němu další pravdy, které vám bude Bůh zjevovat v průběhu vašeho duchovního růstu. Proste Boha, aby vás naučil důvěřovat těmto pravdám a jednat na jejich základě, dokud se nestanou vaší životní realitou. Určitě se pak dostaví i nadpřirozená znamení, která vás budou následovat.

Nezapomeňte, že nemůžete změnit „ovoce“ svého života a jednání, dokud se nevypořádáte s „kořeny“ nedůvěry ve svém srdci a duši. Vždy, když vás Pán ve své milosti usvědčí ohledně nějakého konkrétního jednání, neztrácejte čas s pokusy o „nápravu“ ovoce svého života a vytvářením lepšího dojmu navenek. Raději poproste Pána, aby „učinil dobrý strom“ tím, že vám ukáže, jak zlomit víru ve lži a jak začít důvěřovat jemu. Tak jako v přírodě, platí i v duchovní oblasti, že pokud zůstanou nedotknuté kořeny, nemůže se změnit ani ovoce.

Zpracováno podle knihy *Stephen K. De Silva: Peníze a uzdravená duše - Jak přehodit výhybky směrem k požehnání*, Vydavatelství Juda 2014